

FEUILLETON

PARIJS 23 Juli
ZÜRICH 25—29 Juli
NEWCASTLE 1—4 Augustus

Zeer kort na den tragischen dood van Georges Villain op 22 April 1938 werd besloten zijn nagedachtenis te eeren door een blijvende herinnering. Een Comité werd benoemd om dit plan uit te werken en de namen van de vele nationale en internationale sommiteiten, die hierin zitting namen, legden als zoodanig al een welsprekend getuigenis af van de positie door den overledene ingenomen.

Besloten werd zijn borstbeeld in brons te doen vervaardigen en te plaatsen in de hall van de Ecole Dentaire de Paris en de overige binnengekomen gelden te besteden voor een internationale prijs, die zijn naam zal dragen en alle vijf jaren ter gelegenheid van de F. D. I.-Congressen zal worden uitgereikt voor buitengewone verdiensten ten opzichte van Orthodontie of Prothese, de twee gebieden die in het bijzonder Villain's aandacht hebben gehad.

Op 23 Juli jl. had de aanbieding van het buitengewoon fraaie en zéér goed gelijkende kunstwerk plaats in de hall van de Ecole Dentaire, bij aanwezigheid van de weduwe en talrijke autoriteiten en vrienden uit binnen- en buitenland.

Daar de voorzitter van de F.D.I. en van het Comité, Dr. Logan, niet tijdig in Parijs kon zijn, (op het laatste oogenblik kwam hij tòch, per American Clipper!) heeft in zijn plaats ondergeteekende met een korte rede het geschenk aan de Ecole Dentaire overgedragen, nadat eerst op het kerkhof, op het graf van Charles Godon, de stichter van de F.D.I. en van Georges Villain, kransen waren neergelegd, waarbij resp. door Dr. Logan en Dr. Gioia (Turijn) eenige gevoelige woorden waren gesproken.

Dr. Solas, secretaris van het Comité, gaf een overzicht van de werkzaamheden en resultaten, Dr. Roy bedankte uit naam van de docenten en tenslotte vond de Voorzitter van de Medische Fa-

culiteit treffende woorden voor de nagedachtenis van den man, die zoowel voor de Fransche als voor de internationale tandheelkunde zooveel betekend heeft.

Van Parijs ging het naar Zürich, waar op 25 Juli de vergadering van de F.D.I. geopend werd. Deze bijeenkomst was dit jaar uitermate belangrijk, omdat twee vraagstukken aan de orde waren die voor de toekomst van de internationale samenwerking van beslissende beteekenis moeten zijn.

Allereerst werd behandeld het verzoek van het Comité voor het Congres te Londen in 1941 om — met het oog op den internationalen toestand — goed te vinden dat dit Congres twee jaar zou worden uitgesteld.

Dit voorstel vond allerwege bestrijding, óók bij de Britsche leden van de Executive Council, omdat men vreesde dat daardoor het werk van de F.D.I. zoodanig in de verdrinking zou komen, dat gevaar voor de continuïteit dreigde en ook omdat men meende dat zelfs onder de huidige omstandigheden (het was toen nog Juli!) het beste standpunt was dóór te gaan en „to do business as usual!”

De Duitsche afgevaardigden zegden krachtdadige medewerking toe — ook finantieel — en zouden indien de valuta-moeilijkheden aanhielden een boot charteren om de Duitsche en Italiaansche collega's toch in grooten getale naar Londen te kunnen brengen.

Waar de stemming zóó sterk op doorgaan aandrong, besloot men zich telefonisch met Londen in verbinding te stellen en het resultaat van dit onderhoud was, dat werd toegezegd op de jaarvergadering van de British Dental Association, die een week later in Newcastle zou plaats hebben, in een spoedvergadering de kwestie opnieuw onder de oogen te zien, waarbij men zou trachten aan den wensch van de Executive Council gevolg te geven.

Deze toezegging maakte het mogelijk ook het twééde punt, de stichting van een internationaal tandheelkundig maandblad, onder het oog te zien, daar deze uitgave slechts dàn kans van slagen had, wanneer de Congresshandelingen daarin zouden worden opgenomen.

Ook deze, zéér moeilijke, materie werd tot een goed einde gebracht en zoo zal — bij normale internationale verhoudingen — dit tijdschrift eind September verschijnen, onder een Zwitsersche redactie met Prof. Dr. W. H e s s als hoofdredacteur en met een Zwitsersche uitgever. Het Bulletin der F.D.I. zal in dit geval ophouden te bestaan.

Een moeizame voorarbeid van verscheidene jaren is zoodoende

F. D. I. Zürich, Juli 1939.

tot een goed einde gebracht, aangenomen althans dat de sombere wolken die de toekomst van Europa bedreigen, binnen zeer afzienbaren tijd overgedreven zullen zijn.

Ook in de Wetgevende Commissie werd belangrijk werk verricht door een voorbereiding van een algeheele herziening van Statuten en Reglement van de F.D.I. ten einde deze aan te passen aan de veranderde omstandigheden van een moeilijken internationalen tijd.

Besloten werd voor 1940 de uitnoodiging van Ierland te aanvaarden om de vergadering in Dublin te houden.

De Vrijdagmiddag werd besteed aan een wetenschappelijke zitting, waar achtereenvolgens Dr. A. Held (Genève) sprak over „Mondverzorging na parodontosebehandeling en Prof. Gottlieb (Tel-Aviv) over Wortelbehandeling, welke beide onderwerpen een levendige en belangwekkende discussie uitlokten.

Het „gezellige” deel van de bijeenkomst stond in het teken van de buitengewoon fraaie en interessante nationale tentoonstelling, die het leven van Zürich in deze dagen volkomen beheerscht. Naast een door de Zwitsersche collegae aangeboden maaltijd en het jaarlijksche banket der F.D.I. werd de vrije tijd vooral op de tentoonstelling doorgebracht. En al was met het oog op den internationalen toestand, de opkomst minder groot dan anders het geval zou zijn geweest, men was zodoende ook meer „en famille”, zoodat de stemming onder de vele oude vrienden niets te wenschen overliet en men Zondags afscheid nemende voor een heengaan naar alle windstreken, Zürich verliet met het besef een nuttige en prettige vergadering te hebben bijgewoond, waar de „international spirit”, zoo kenmerkend voor de F.D.I. ook in deze troebele tijden ondanks alles opnieuw hoogtij had gevierd!

Een snelle vliegtocht bracht ons in weinige uren in Londen en vandaar werd de tocht naar Newcastle ondernomen in de „Silver Jubilee” trein, de zeer geriefelijke luxe-trein, die sinds eenige jaren Londen met het Noord-Oosten van Engeland verbindt.

Het weer eens bijwonen van een jaarlijksch Congres van de B.D.A. was een onverdeeld genoegen. De perfecte organisatie, de prettige onderlinge verstandhouding der Britsche collegae, het voortreffelijke programma en het weerzien van vele vrienden maakte deze drukke dagen toch tot „vacantie”, zij het dan ook dat men daaronder gemeenlijk ietwat meer rust verstaat.

De openingszitting vond plaats in de Aula der Universiteit, waar bij deze gelegenheid door den Senaat twee eeredoctoraten werden

verleend aan Dr. Pitts en Mrs. Lillian Lindsay, terwijl ondergeteekende de eer te beurt viel daar het Eerlidmaatschap der Association in ontvangst te mogen nemen, waarbij zeer vriendelijke woorden aan Holland werden gewijd.

Des avonds vond tijdens een receptie, door den Lord Mayor aangeboden, de spoedvergadering van het Congres Comité plaats, waarbij in snel tempo besloten werd aan den wensch van de F.D.I., te Zürich uitgesproken, tegemoet te komen en door te gaan met de voorbereiding van het Congres te Londen in 1941!

Over het wetenschappelijk gedeelte — dat onder leiding stond van den jongen, zeer bekwamen leider van de New-Castle School, Prof. Bradlaw, en gehouden werd in het fraaie nieuwe Universiteitsziekenhuis en dito tandheekkundige kliniek — niets dan goeds. De voordrachten stonden op hoog peil, evenals de discussies en zoowel de sprekers als de debaters hanteerden de spreekwoordelijke Engelsche humor op een wijze, die het luisteren tot een voortdurend genoegen maakten.

Ook de demonstraties, met name die op patiënten, gaven een zeer hoogen indruk van den stand van de moderne Britsche tandheekkunde.

Als buitenlandsche spreker stond Prof. Gottlieb op het programma, met het onderwerp: „De etiologie van de tandcaries”, welk vraagstuk thans zijn volledige aandacht heeft en waarbij hij van oordeel is dat zeer vermoedelijk het speeksel de voornaamste factor zal blijken te zijn en vitamine en hormoon-therapie wellicht uitkomst zal kunnen brengen.

Met het bekende élan werd een en ander voorgedragen en hoe noodig het is dat hier eindelijk eens — streng wetenschappelijk — zal worden geschift, bleek wel uit de discussie, waar — als altijd bij dit onderwerp — een ieder zijn eigen hobby kwam verdedigen, waaruit men den indruk zou moeten krijgen dat er op deze wereld vrijwel niets is, wat géén caries kan veroorzaken!

Een zeer geslaagde nieuwigheid op deze vergadering was een middag, besteed aan z.g. „Lecture Demonstrations” in plaats van „Table Demonstrations”, waarbij zes sprekers achtereenvolgens in de collegezaal een demonstratie gaven van een kwartier, met behulp van groote modellen en lichtbeelden. Een kwartier was beschikbaar voor vragen en antwoord en aangezien stipt de hand aan den tijd werd gehouden verliep die middag tot groote tevredenheid van het auditorium.

De methode verdient navolging, zij het dan ook dat men over sprekers moet beschikken, die èn kort èn duidelijk kunnen zijn!

De avonden waren een aaneenschakeling van diners en recepties met die merkwaardige dooreenmengeling van decorum en ongedwongen gezelligheid, waarvan de Britten nu eenmaal bij uitstek het geheim bezitten.

Wanneer men daarbij het voorrecht heeft om over een maag te beschikken die de zeer gul aangeboden nationale drank in vlot tempo kan verwerken, is het succes bij voorbaat verzekerd, al zal men dan ook aan het woord „nachtrust” geen overdreven betekenis moeten toekennen.

De eindindruk is deze: er wordt in Engeland hard en goed gewerkt, zoowel wat betreft de wetenschappelijke als de sociale tandheelkunde en het geschiedt met groote opgewektheid en in prettige collegiale verhoudingen.

Men is zich den moeilijken tijd zeer wel bewust, maar houdt het hoofd koel, streeft naar een voortdurende ontwikkeling en verbetering van het beroep en staat paraat om zoo noodig gereed te zijn voor elk gebeuren, hetwelk het schoonste compliment is dat men de professie van een land kan geven.

CH. F. L. NORD.

EUROPEAN ORTHODONTIC SOCIETY.

Bonn—Wiesbaden 3—6 Juli.

DEUTSCHE GESELLSCHAFT FÜR ZAHN-, MUND- UND
KIEFERHEILKUNDE.

Wiesbaden 7—10 Juli.

Van 3 tot 6 Juli werd te Bonn en Wiesbaden het 23ste congres gehouden van de E.O.S. onder voorzitterschap van Prof. G. K o r k h a u s uit Bonn.

Als hoofdthema werd op dit congres behandeld de Diagnose en Therapie van de Distaalbeet, ook bekend als „Angle klasse II”, „Rückbisz” en tot verhooging van de nomenclatuurverwarring nu ook als „Retroklusion” retro-clusion (rètroclusion) aangekondigd.

De weinige collega's, die zich behalve praktisch ook theoretisch voor de orthodontie interesseeren, en dus min of meer den strijd gevolgd zullen hebben die de laatste jaren in de verschillende tijdschriften wordt gevoerd tusschen de aanhangers van de passieve therapie (Funktions Kiefer Orthopaedie) en hen, die de behandeling met actieve apparaten blijven voorstaan, zullen begrijpen, dat het gekozen onderwerp wel zeer geschikt was om dezen strijd op dit congres fel te doen oplaaien.

Prof. A n d r e s e n ((Kopenhagen), H a ü p l (Praag) met hunne satellieten, meenden Prof. S c h w a r z (Weenen) en K o r k h a u s als hunne tegenstanders te zullen aantreffen, maar „der Saulus war ein Paulus geworden”, zooals een der Duitsche collega's opmerkte; S c h w a r z was door de resultaten van zijn stadgenoot-collega P e t r i k tot het inzicht gekomen, dat de F.K.O. weliswaar niet de alleen-zaligmakende therapie aangaf, maar dat zij in combinatie met de actieve apparaten zeer goede diensten kon bewijzen en voor speciale gevallen zelfs de voorkeur verdiende. Deze mededeeling, bij het debat gedaan, werd met een stormachtig applaus begroet. (170 congresdeelnemers, waarvan 110 Duitschers).

In de diagnostiek neemt de Röntgen schedel-fotographie een steeds grootere plaats in; Prof. S c h w a r z constateerde hoe deze opnamen ons onder meer duidelijk hebben gemaakt wat wij met

onze orthodontische behandeling *niet* kunnen bereiken, b.v. de beïnvloeding van den neusbodem in sagittale richting, zoodat wij dus het subnasale als een vast punt moeten beschouwen; opmerkelijk is tevens hoe het veel bestreden „Orbital Eckzahn Gesetz” van Prof. S i m o n in de röntgendiagnostiek algemeen toepassing vindt.

De internationale spanningen in aanmerking nemende mag het geen verwondering baren, dat de Hollandsche deelname zeer gering was; gelukkig vergoedde D u y z i n g s veel door een tafeldemonstratie te geven van enkele ingenieuze linguale wipla apparaten voor expansie van het melkgebit.

Uit den aard der zaak was ook veel aandacht besteed aan het ontspanningsgedeelte en was de boottocht op Woensdag van Bonn naar Wiesbaden een geschikte aanleiding om in nauwer contact te treden met de prominente vertegenwoordigers der internationale orthodontie en tevens een welkome gelegenheid om op verhaal te komen van het met voordrachten overladen wetenschappelijk programma. Nadat wij Donderdagsavonds in Wiesbaden een opeette van J o h. S t r a u s s, die den suggereerenden titel droeg „Der lustige Krieg”, hadden bijgewoond, vond na afloop de ontvangst plaats van de honderden Duitsche collega's, die naar Wiesbaden waren gekomen om de 76. Tagung der „Deutsche Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde” bij te wonen.

Aan dit congres, ook grootendeels aan de orthodontie gewijd, was een uitgebreide zeer interessante wetenschappelijke tentoonstelling verbonden. Het was mij, door ongesteldheid, tot mijn spijt niet mogelijk ook dit congres in zijn geheel bij te wonen, maar de indruk reeds door de groote Duitsche opkomst bij het internationaal congres opgedaan, n.l. dat speciaal de jonge Duitsche collega's een bijzondere belangstelling aan den dag leggen voor de orthodontische vraagstukken, werd op deze vergaderingen danig versterkt.

Tevens is mij duidelijk geworden, dat ondanks de suggestieve demonstratie van de 16 modern ingerichte auto's voor de schooltandverzorging in het Rijnland (elke wagen kost R.M. 18.000) op de markt te Bonn, ook op dit gebied nog niet alle problemen in Duitschland zijn opgelost.

Zoals uit een voordracht van Dr. K i e n t o p f (Berlijn) bleek is de combinatie schooltandheilkunde-orthodontie en de bekostiging daarvan inderdaad nog een vraagstuk, al zal iedereen moeten toegeven, dat wij t. a. v. Duitschland wat de schooltandverzorging betreft op een schandelijken achterstand kunnen bogen.

AMERICAN DENTAL SOCIETY OF EUROPE

't Is een wonderlijke gewaarwording, een verslag over een internationaal congres te schrijven op den dag waarop vrijwel overal algemeene mobilisatie is afgekondigd, en het althans niet meer direct onmogelijk is, dat de vrienden van toen de vijanden van nu kunnen zijn. Maar daar het ook mogelijk is, dat deze regels U gedrukt bereiken op een moment dat niemand meer aan oorlog denkt, schrijf ik toch maar het verslag van deze prettige bijeenkomst.

Een bijeenkomst, die eigenlijk op zich zelf een veldslag was tusschen Amerika en Europa, dat deze keer zijn sterkste vertegenwoordiger vond in Zwitserland, dat in Lausanne gastvrijheid verleende.

Als de belangrijkste wetenschappelijke voordrachten prijkte deze keer de beetverhooging op het programma.

In volgorde van het programma spraken Maandag 7 Augustus: Grubb uit Cleveland over beetverhooging, prachtig, kostbaar werk, waarbij Lindblom, Steiger en Hildebrand aan de discussie deelnamen. Daarna Carr N. Y. over acute infecties met verschrikkelijke lantarenplaatjes met voorbeelden van drainage, waarbij hij nog al eens spreekt over simple plastic operations terwijl de patiënt ongeveer gedemonteerd is! Als laatste op den ochtend, Curtis, Alexandrië, met zijn theorie over het os submaxillare dat alleen bij den mensch ontbreekt en waaraan hij het dikwijls voorkomen der geïmpacteerte cuspidaten toeschrijft. Na de lunch sprak Luce uit Stuttgart over het tandheelkundig aanzien van de Steinheim schedel, waarbij nog al wat caries voorkomt; dat het een menschenlijke schedel is, leidt hij af uit het feit, dat de spina nasalis uitsteekt.

Toen kwam een prachtige kleurenfilm over de praeparatie van driekwart kronen voor brugwerk. In de discussie liet Knapp zien, hoe men met een welwillende critiek iets volkomen af kan maken. Speciaal ging dit over de incisale groef.

Als extra ging toen de kleurenfilm over de techniek van het maken van de gezichtsmaskers volgens het Negocoll principe en de positieven van Hominit.

Als laatste sprak Steiger, ik zou bijna zeggen classiek te snel, te veel, te verward over ingewikkelde constructies. Ik geloof, dat de eerste veldslag Europa—Amerika beter zou zijn afgeloopen, als hij een of twee

van zijn vernuftige constructies in detail had besproken, dan, zooals nu, eenige tientallen ervan snel de revue te laten passeeren. Dit was te meer te betreuren, daar *Stieger* in Zwitserland als *de* autoriteit geldt.

's Avonds werden we in Lausanne Palace ontvangen voor de reception and dance, waar ik kennis maakte met *Walter Roos*, die strijdt voor de verbeterde gasotherm, waarbij de koolzuur *in* hand en hoekstuk op de boor wordt gespoten, zoodat men met een bevroren boor werkt. De demonstratie op collegae slaagde voortreffelijk.

Dinsdag zou de historische dag van dit congres worden.

We begonnen met de voordracht van *Hess* over pulpaoverkapping. Na deze voortreffelijk gehouden voordracht met prachtige microfoto's zooals wij die van hem kennen, vraagt v. d. *Berg* aan den voorzitter of het niet mogelijk zou zijn dat *Hess* een gedetailleerd verslag zou kunnen geven over zijn techniek. Dit wordt met applaus begroet en *Hess* begint zijn „college”.

Op zijn bekende, beminnelijke wijze vertelt hij den heelen gang van zaken, en oogst een luid applaus.

Dan begint *J. A. Loughry* de beste improvisatie die ik ooit gehoord heb en houdt daarna zijn voordracht.

Daarna komt de medische afdeling, gevormd door den tandarts *Lynch* en den medicus *Sexton*, die ons het een en ander vertellen over het maagslijmvlies in verband met een verwaarloosden mond. *Lynch* maakt de juiste opmerking dat voor een maagzweer-operatie de mond in orde zou moeten zijn, en dit niet eenige dagen maar eenige weken voor de operatie. *Sexton* spreekt zeer waardeerend over de tandheelkunde, roept ons op tot medewerking en constateert reeds een groot verschil bij tien jaar geleden. Hij ziet gelukkig vele ziekten niet als primair, maar secundair, gevolg van foutief diët enz. Opvallend is, dat ook hier, als in Parijs, *Dr. Delort*, de medicus, in staat is een college, zonder papiertje te houden. Daar kunnen we nog wat van leeren. Lezen kunnen we zoo'n voordracht immers toch later in 't tijdschrift, waarom moet ze ons dan toch altijd weer voorgelezen worden, terwijl er steeds de tijd ontbreekt voor een behoorlijke discussie. *Sexton* vertoont een serie kleuren-plaatjes van het maagslijmvlies door de slokdarm heen gemaakt.

Na de lunch is er overvloed van demonstraties, door mijn eigen demonstratie kan ik slechts over de tweede groep daarvan verslag uitbrengen. In een stroomende regen brachten autobussen ons naar het huis van *Dr. Philip Dear*, waar de cocktail-partij plaats vond en nieuwe banden werden aangeknoopt.

De derde en laatste dag is zeker niet de slechtste. *Stern* (de man van de *Stern crown*) brengt een serie foto's van zijn frontale splint volgens *Köhler*, een prachtige maar niet gemakkelijke techniek! Dan houdt *Wild* (Basel), die behalve tandarts ook arts is, een meesterlijke voordracht over tandheelkundige chirurgie, daarbij eenige staaltjes van kunnen vertoonend, zoo elegant, dat *Karl Knapp* tegen ons zei: „Bij alle voordrachten of films over extractie loop ik altijd hard weg, die slaggers kan ik niet uitstaan, maar dit is de eerste keer dat ik ge-

noten heb". De heele voordracht was een satire op den algemeenen chirurg die „aan tandheelkunde doet”.

Dan geeft *W a l l s* in een echte amateurs kleurenfilm eenige voorbeelden ten beste over beetverhoogingen waarbij het duo *L i n d b l o m* en *H i l d e b r a n d t* natuurlijk voor de discussie zorgt.

A c k e r m a n n ontvouwt ons dan zijn nieuwe articulatie theorie, die echter geschreven beter tot haar recht zal komen.

Tot slot laat *L o u g h r y* nog eenige kleurenplaatjes van restauraties en beslijpingen zien.

Bij de demonstraties spant die van *K a r l K n a p p* de kroon. Wat deze eenvoudige mensch laat zien is het mooiste demonstratie-werk wat ik ooit gezien heb. Als iemand hem verwijt dat hij dat kan omdat hij een expert is, zegt hij, „No boy, I am an ordinary practitioner. Do *you* know what an expert is? Well, an expert is a man who is far from home!”

Twee overbodige films trachtten opluistering te geven, een laat er zien hoe een Amerikaansche universiteit zijn eigen goudalliages maakt, de andere was een treurig beeld van degeneratie: om de extractie techniek te laten zien, sloopt een tandarts een volkomen gave regelmatige mond tot op het laatste element! Tot slot het traditioneele jaarlijksche banket.

Als geheel viel het gesproken gedeelte beter uit dan de demonstraties. Er waren aardige nummers bij, maar de totaal kwaliteit bleef beneden het bekende niveau.

De dagen werden opgeluisterd door een Dental Show waaraan alle bekende firma's deelnamen.

G. F. M. SCHUTTE.